

شنبه 19 مرداد 1398 - 8 ذی الحجه 1440 - 10 آگوست 2019

ورود نیروهای سازمان ملل به تهران و بغداد پس از قبول قطعنامه 598 شورای امنیت (1367 ش)

و ده بندهای سازمان ملل، به تهران و بغداد پس از قبول قطعنامه 598 شورای امنیت (1367 ش)، پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت از طرف جمهوری اسلامی ایران، آتش‌بس میان طرفین از تاریخ ۲۹ مرداد ۱۳۶۷ ش برقرار شد. شورای امنیت پیش از آن و در تاریخ هجدهم مردادماه سال ۱۳۶۷ ش، قطعنامه ۶۱۹ را تصویب کرد که به موجب آن، گروه ناظران نظامی ایران و عراق و سازمان ملل (موسوم به یونیمک) که از حدود ۴۰۰ نفر از ۲۵ ملیت مختلف تشکیل شده بود، در مرزهای دو کشور مستقر شدند. یکی از دلایل واهی رژیم بعثی عراق برای تجاوز به حریم نظام جمهوری اسلامی ایران، اختلاف بر سر مرزهایی بوده است که در قرارداد ۱۹۷۵ م الجزایر تعیین شده بود. پس از نزدیک به هشت سال جنگ نابرابر که تمام موجودیت رژیم عراق در خطر قرار گرفت، آمریکا و دیگر متحدان و یاوران رژیم بعث عملاً وارد جنگ گردیدند و حضرت امام خمینی (ره)، با در نظر گرفتن مصالح عالی نظام اسلامی و با درک توطئه و گسترده آمریکا و غرب برای سرکوب انقلاب اسلامی و مردم مسلمان و انقلابی ایران، پس از مشورت با فرماندهان عالی نظامی و مسئولان مملکتی، قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را پذیرفتند. شورای امنیت در این قطعنامه دو کشور ایران و عراق را به برقراری آتش‌بس و صلح دعوت کرده بود. جمهوری اسلامی ایران به واسطه و ویژگی‌های مثبت برخی از مفاد این قطعنامه، به ویژه، بندهای مربوط به معرفی متجاوز و پرداخت غرامت جنگی، موافقت خود را با پذیرش آن اعلام کرد. اما با وجود پذیرش قطعنامه ۵۹۸ توسط جمهوری اسلامی ایران، رژیم عراق که خود نیز آن قطعنامه را پذیرفته بود، تا زمان برقراری آتش‌بس رسمی در مردادماه سال ۱۳۶۷ ش (اوت ۱۹۸۸ م) به تهاجمات خود علیه جمهوری اسلامی ایران ادامه داد و خوی تجاوزگری خود را بار دیگر آشکار ساخت.

برگه‌ای کنگه بن گذاشت یکصدمین سال رحلت "ملاحسینقلی همدانی" (1373 ش)
ملاحسینقلی همدانی، فقیه، عابد، عارف و از بزرگان عرفای اهل طریقت و رسیدگان سیر و سلوک در سال 1239 ق در یکی از روستاهای اطراف همدان به دنیا آمد. کودکی را به شبانی گذراند و سپس در تهران در حوزه شیخ عبدالحسین تهرانی معروف به شیخ العراقین در رشته معقول درس خواند. او سپس در سبزوار و نجف از محضر عالمان نامداری همچون ملاهادی سبزواری و شیخ مرتضی انصاری حکمت و فلسفه و فقه و اصول را فرا گرفت و در محضر درس اخلاق و عرفان آقا سید علی شوشتری حاضر شد. شیخ محمدبهار، میرزا جواد ملکی تبریزی، سید حسن صدر و سید جمال الدین اسدآبادی از جمله شاگردان این شخصیت برجسته دینی می‌باشند. همچنین نامه‌ها و منشآت در آداب سلوک، مناجات‌ها و تقریرات شیخ انصاری، از جمله آثار ملاحسینقلی همدانی هستند. سرانجام این عالم بزرگوار و عارف بالله در سال 1272 ش برابر با 1311 ق در هفتاد و دو سالگی در کربلای معلی به دیدار معبود شتافت و در همان شهر به خاک سپرده شد.

روز هشتم ذی الحجه، روز تروییه است. علت نامگذاری این روز به این جهت بود که در زمان حضرت ابراهیم (ع)، درصحرای عرفات آب یافت نمی‌شد به این جهت مردم برای رفع نیاز آب روز نهم، در روز هشتم، آب را از مکه به سرزمین عرفات حمل می‌نمودند. به همین جهت عده ای به هم می‌گفتند تَرَوِیْمُ تَرَوِیْمُ؟ آیا سیراب شدید؟

حرکت امام حسین (ع) از مکه به سوی عراق (60 ق)
امام حسین (ع) در پی خودداری از بیعت با یزید بن معاویه، مکه را به قصد کوفه در عراق ترک کرد. آن حضرت، چهار ماه قبل از آن، از مدینه زادگاه و محل زندگی خود به همراه جمعی از خاندانش به مکه آمده بود. در مدتی که امام حسین (ع) در مکه بود، با استفاده از حضور تعداد زیادی از زائران خانه ی خدا در این شهر، توانست عده ی زیادی از مسلمانان را از ظلم و فساد حکومت یزید بن معاویه آگاه کند. در عین حال، به دلیل دعوت های مکرر مردم کوفه از امام و همچنین توطئه ی ترور ایشان در مکه توسط عاملان حکومت یزید، آن حضرت رهسپار کوفه شد. ضمن آن که ترک مکه در هشتم ذی الحجه که از ایام حج است، باعث جلب توجه بیشتر همگان به مخالفت امام با حکومت جابرانه ی یزید گردید.

حرکت امام حسین (ع) از مکه به سوی عراق (60 ق)
امام حسین (ع) در پی خودداری از بیعت با یزید بن معاویه، مکه را به قصد کوفه در عراق ترک کرد. آن حضرت، چهار ماه قبل از آن، از مدینه زادگاه و محل زندگی خود به همراه جمعی از خاندانش به مکه آمده بود. در مدتی که امام حسین (ع) در مکه بود، با استفاده از حضور تعداد زیادی از زائران خانه ی خدا در این شهر، توانست عده ی زیادی از مسلمانان را از ظلم و فساد حکومت یزید بن معاویه آگاه کند. در عین حال، به دلیل دعوت های مکرر مردم کوفه از امام و همچنین توطئه ی ترور ایشان در مکه توسط عاملان حکومت یزید، آن حضرت رهسپار کوفه شد. ضمن آن که

ترك مکه در هشتم ذي الحجه که از ایام حج است، باعث جلب توجه بیشتر همگان به مخالفت امام با حکومت جابرانه و یزید گردید.

عزل "لویی شانزدهم" پادشاه فرانسه از سلطنت در جریان انقلاب کبیر فرانسه (1792م) با آغاز انقلاب کبیر فرانسه و درگیری جمهوری خواهان با سلطنت و طلبان، موقعیت لویی شانزدهم، پادشاه فرانسه در خطر افتاد و فرار نافرجام او و خانواده و اش در بیستم ژوئن 1791م لطمه سنگینی بر وجهه وی وارد آورد. این مساله باعث شد تا تلاش برای برکناری لویی شانزدهم و الغای رژیم سلطنت از فردای آن روز آغاز شود. پس از چندی، مجلس قانون گذاری فرانسه به جنگ علیه اتریش رای داد و با وقوع شکست و های اولیه فرانسه در این جنگ، شایعاتی درباره ارتباط دربار با دشمن انتشار یافت که بر هیجان و مخالفت عمومی با رژیم سلطنتی افزود. از این رو از روز بیستم ژوئن سال 1792م، تظاهراتی علیه رژیم در پاریس آغاز شد که به تدریج گسترش یافت. از اوایل ماه اوت آن سال، کمون و های انجمن و های محلی که تحت نفوذ مخالفان سلطنت بودند، قطعنامه و های مبنی بر تقاضای عزل لویی شانزدهم از سلطنت صادر کردند و روز دهم اوت را به عنوان ضرب الاجل برای اجرای درخواست خود تعیین نمودند. ولی مجلس در رسیدگی به این تقاضا مردد بود. تا اینکه روز دهم اوت 1792م، گروهی از انقلابیون مسلح به کاخ محل اقامت خانواده سلطنتی یورش بردند و پس از چند ساعت درگیری، آن را به اشغال خود درآوردند. مجلس قانون گذاری فرانسه نیز پس از این واقعه، به عزل لویی شانزدهم از مقام سلطنت رای داد ولی اتخاذ تصمیم نهایی درباره سرنوشت خانواده سلطنتی و رژیم آینده کشور را به مجلس دیگری که گوانسیون نامیده شد محول نمود. بحث گوانسیون درباره سرنوشت لویی شانزدهم، 24 ساعت به طول انجامید و در نهایت به عزل و سپس اعدام او در 21

ژانویه 1793م منجر گشت. (ر.ک: 21 ژانویه) افتتاح موزه بزرگ فرانسه در پاریس (1793م) ساختمان تاریخی لوور در ابتدا در سال 1204م ساخته شد در حالی که از سبک یونانی الهام گرفته و در میان آثار معماری، کم نظیر بود. این قصر با شکوه زمانی مقر پادشاهی شاهان فرانسه بوده تا این و که پس از انقلاب کبیر فرانسه، کمیته و ای جهت ایجاد یک موزه در این ساختمان تشکیل شد. در نهایت در دهم اوت 1793م موزه بزرگ لوور در این محل افتتاح گردید و در هشتم نوامبر همان سال، به موجب قانون ملی شدن مجموعه و های هنری سلطنتی، این موزه به صورت ملی درآمد. از آن پس شاه و کارهای فراوانی از سراسر اروپا و جهان در آن جمع و آوری شد به طوری که تعداد این آثار در موزه، بالغ بر 280 هزار قطعه تخمین زده شده است که از این تعداد، 5600 اثر را نقاشی و شاه و کارهای هنرمندان معروف جهان تشکیل می و دهند. لازم به ذکر است بسیاری از این اشیاء به ویژه آثار عتیقه و باستانی موجود در موزه لوور، توسط مستشرقان اروپایی و استعمارگران فرانسوی از نقاط مختلف جهان از جمله ایران به یغما رفته و اند و یا از دلالت آثار باستانی خریداری شده و اند. اهمیت موزه لوور تنها به دلیل وسعت و تعداد آثار نگهداری شده در آن نیست بلکه کیفیت آثار هنری موجود در موزه، وسعت تالارها و ارزش مجموعه و های موجود در آن، این بنا را پراهمیت و ترین مرکز نگهداری آثار هنری جهان ساخته است. در حال حاضر، سالیانه میلیون و ها نفر از سراسر جهان، برای بازدید از این موزه، راهی فرانسه و شهر پاریس می و شوند و درآمد هنگفتی را نصیب آن می و سازند.

تجزیه امپراتوری عثمانی، در به، شکست در جنگ جهانی اول، طرف و های پیروز تصمیم به تجزیه این امپراتوری و الحاق پس از شکست امپراتوری عثمانی در جنگ جهانی اول، شرایط سیاسی منطقه را برای تفکیک اراضی خاورمیانه و تجزیه مستملکات آسیایی امپراتوری عثمانی فراهم آورده بود. در قرارداد سایکس - پیکو، که توسط وزرای امور خارجه انگلستان و فرانسه تهیه و امضا شده بود، شرایط سیاسی منطقه را برای تفکیک اراضی خاورمیانه و تجزیه مستملکات آسیایی امپراتوری عثمانی فراهم آورده بود. در قرارداد سایکس - پیکو که نوعی تباری استعماری و توسعه طلبانه متفقین به شمار می و آید، منطقه خاورمیانه عربی بین سه کشور فرانسه، انگلیس و روسیه تقسیم شد. به موجب این پیمان بخش و های شرقی ترکیه در محدوده و ای به وسعت پنجاه هزار مایل به روسیه واگذار شد. فرانسوی و ها هم قسمت و های دیگری از ترکیه همراه با خاک سوریه و لبنان را از آن خود ساختند و بالاخره انگلیسی و ها توانستند قسمت و های عمده سرزمین عراق و نیز فلسطین را صاحب شوند. فرانسه و انگلیس توافق کردند تا متصرفات خاورمیانه و ای خویش را به امیرنشین و های متعدد تبدیل نمایند و در هر امیرنشین، احساسات قومی، نژادی، زبانی و مذهبی را علیه عثمانی تحریک کنند تا راه شکست نهایی عثمانی از این طریق فراهم شود. از سوی دیگر اشغال مناطق گسترده و ای از اراضی این امپراتوری توسط نیروهای روس، انگلیس و ایتالیا، باعث شد تا دولت عثمانی با عقد قرارداد سور در سال 1920م موافقت نماید. امضای این قرارداد در واقع به معنای پایان امپراتوری عثمانی و رسمیت یافتن تجزیه آن بود. از این پس بود که علی و رغم تجزیه و فروپاشی امپراتوری عثمانی، قیام و های مردمی در این نواحی علیه استعمارگران آغاز شد و زمینه و های استقلال برخی کشورها از جمله ترکیه و عراق فراهم آمد.